

Ioana Diaconescu, Alexandru Pătrașcu: Vasile Moldoveanu – un tenor român pe patru continente

(Grigore Constantinescu – 24 ianuarie 2014)

La finalul lunii ianuarie a avut loc lansarea, la Opera Națională Iași, a volumului monografic **Vasile Moldoveanu – un tenor român pe patru continente**. Momentul era ales în mod special pentru seara premierei cu **Elixirul dragostei** de Donizetti, spectacol în care o parte dintre interpreți fuseseră pregătiți, la master class, de către ilustrul tenor. Se explică și interesul nostru pentru a descoperi plusurile pe care lucrarea monografică, acum în versiune on line, le aduce, prin autorii ce semnează ediția – Ioana Diaconescu și Alexandru Pătrașcu – față de prima apariție, la Editura Muzicală, în 2010.

Desigur, la temelia monografiei se află interviul Ioanei Diaconescu cu artistul liric, punct de plecare pentru ceea ce urmează în alte convorbiri, în documentarea mult îmbogățită actualmente. Este vorba de completarea informațiilor, dar și de modul în care acestea sunt comentate, din perspectiva ansamblului de evenimente ale perioadei respective – cronologia stagiunilor, distribuții, colaborări. Autorii cunosc necesitatea acestei relaționări, căci activitatea tenorului Vasile Moldoveanu a fost aproape necunoscută în anii dinainte de 1990, când era, din toate punctele de vedere, inclusiv politic, persoană non grata în România, deoarece, pentru a-și salva cariera, părăsise, fără acceptul oficialităților comuniste, țara natală. Vom ști totuși că, în anii când a cântat la opera bucureșteană, avusese un repertoriu consistent, ce-l recomanda pentru contractele cu mari teatre internaționale.

Privind ansamblul realizărilor interpretative, autorii reunesc sub un titlu simbolic, prezența sa la Metropolitan Opera, **Tripticul lui Vasile Moldoveanu**, adică rolurile principale cântate în peste 100 de spectacole în fața publicului american – **Don Carlo, Mantaua, Simon Bocanegra**. O agendă cu nimic mai prejos decât cea a marilor artiști lirici ai deceniilor comentate demonstrează că, de-a lungul carierei, făcea parte din seria celor mai buni tenori ai epocii. Astfel, artistul, așa cum o aflăm detaliat în paginile volumului, a devenit o revelație a marilor teatre lirice din întreaga lume. Iată, în scurtul nostru comentariu, un citat din prefața monografiei: „Vocea sa amplă, naturală, timbrul său de o rară frumusețe, tehnica impecabilă, i-au permis să abordeze repertorii dintre cele mai diferite, de la tânărul Verdi până la dificilul Verdi matur, de la Puccini la Massenet, de la **Il Tabaro** la **Don Carlo**, de la **Rigoletto** la **Manon Lescaut**, de la **Traviata** la **Cavalleria rusticana** și **La boheme**, de la **Faust** la **Turandot** și **Aida**... și câte ar mai fi de spus.”

Comparând cele două versiuni monografice, avem convingerea că Ioana Diaconescu a găsit în Alexandru Pătrașcu un colaborator capabil să construiască împreună cu ea o operă monografică densă, bine orientată spre valorificarea complexă a documentelor, spre sistematizarea informațiilor preluate din critica muzicală, din arhivele teatrelor, temeinic orientată ca specialitate muzicală, pentru teatrul liric și interpreții săi. Este adevărat, pe paliere succesive, istoria vieții și carierei tenorului Vasile Moldoveanu se împlinește astfel, dăruind publicului românesc acea cunoaștere care a lipsit, decenii de-a rândul, din viața muzicală a țării noastre. Firește, lectura atentă, chiar studiul, reprezintă condițiile afirmării pozitive a atingerii acestui scop.